

WINST UIT WIND

Wim van de Pol

In Groningen is een plan ontstaan om met een groep mensen samen een windmolen aan te schaffen en te gebruiken. De molen zou in of nabij de stad geplaatst moeten worden, en de geleverde stroom zou dan door de groep eigenaren gebruikt gaan worden. Verwezenlijking van een stoffig jaren zestig ideaal? Hobbyisme van een aantal door wind bevroegen? Informatie en achtergronden vanuit het brandpunt van de nieuwe energietechnologie.

Op verzoek van de regering heeft het Nederlandse volk onlangs op breed-maatschappelijke wijze haar mening over kernenergie kenbaar gemaakt. Het bleek dat 47 % van de bevolking zich tegen kernenergie verklaarde, en nog eens 30 % extra, dus bijna 8 op elke 10 Nederlanders, vond dat er in dit land géén nieuwe kerncentrales bijgebouwd moeten worden. Vervolgens maakte de regering bekend van zins te zijn een aantal nieuwe kerncentrales te bouwen, bijvoorbeeld eentje in de Eemshaven.

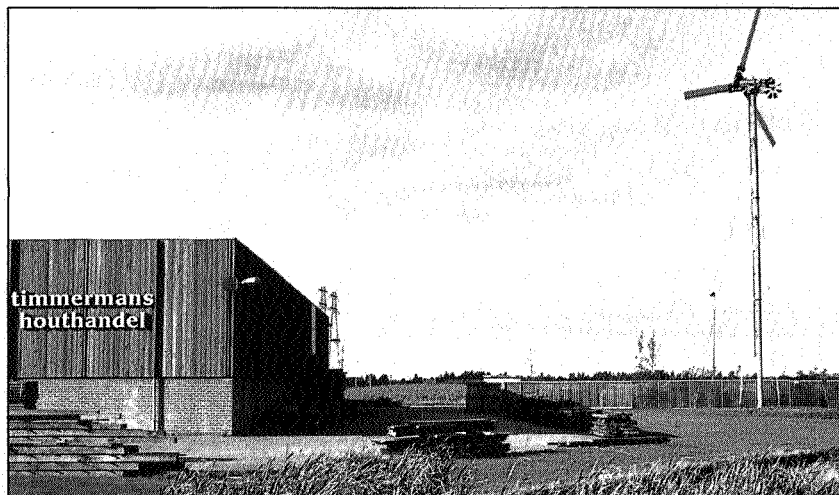
Mocht men in Den Haag inderdaad gedaan krijgen dat ons kerncentralepark wordt uitgebreid, dan is democratische inspraak bij dezen verworpen tot een nauwelijks storend ruissignaal als achtergrond van het trompetgeschal van de overheid. En zullen we in het Noorden ongetwijfeld te maken krijgen met een of andere vorm van nukleaire activiteiten, een heuse centrale of opslag van kernafval in zoutkoepels. Eén van de andere verstrekkende gevolgen van zo'n besluit ligt in het feit dat uitbreiding van de nukleaire activiteiten enorme kapitalen vereist. Grote sommen gelds die voor tientallen jaren vastgelegd moeten worden, en niet meer gebruikt kunnen worden voor onderzoek naar andere, veiligere energiebronnen en opbouw van dergelijke voorzieningen. Geld dat goed gebruikt had kunnen worden om bijvoorbeeld windenergie een nieuw leven in te blazen.

In de Middeleeuwen stonden er in Nederland 1400 windmolens uitstekend werk te verrichten. Momenteel zijn dat er 120. En dat zijn beslist geen afgezaagde lantaarnpalen voorzien van een oude DAF transmissiebak en een dynamo, die bij stormachtig weer net een peertje gloeiend kunnen houden. Integendeel. Dat zijn dure stukken techniek die op rendabele wijze veel stroom produceren. De overheid echter houdt deze manier van elektriciteit opwekken klein, omdat ze haar niet op haar waarde schat. Als je op je erf een windmolen hebt staan en je hebt niet alle geproduceerde stroom zelf nodig, dan krijg je ca. f 0,11 per kiloWattuur die je aan het net levert terug. Terwijl het tarief voor een kWh uit het net nu ca. f 0,25 is. Voeg daarbij de hoge aanschafprijs (f 50.000 à 150.000) en het is duidelijk waarom zo weinig mensen of bedrijven een windmolen gaan exploiteren.

Milieuvriendelijk

In Groningen is nu het idee opgevat om een windmolen kollektief te gaan aanschaffen en beheren. Een aantal mensen verbonden aan de vakgroep Energie en Milieukunde van de RUG, waar veel studie wordt verricht naar alternatieve, decentrale manieren van energie opwekken en verantwoord gebruiken, vonden dat de tijd rijp was om de uitgebreide theoretische achtergrond te gaan toepassen en uitbreiden in de praktijk. Zij redeneren als volgt: door bijvoorbeeld met 100 mensen één windturbine te kopen wordt het investeringsrisiko gespreid, is het 'eigen verbruik' hoog, en kan de plaats van de molen zo gunstig mogelijk gekozen worden (zo hoog mogelijke energieopbrengsten). De molen levert alle geproduceerde stroom aan het net van het GEB in Groningen, en zo weer door aan de leden van de vereniging. Die krijgt dan een vergoeding voor deze stroom gelijk aan het tarief, min een bescheiden bijdrage voor het gebruik van het net. Op deze manier milieuvriendelijk kleinschalig energie opwekken en verspreiden is in Denemarken al jaren

geaccepteerd; er draaien daar al honderden kollektieve windmolens.

Economisch haalbaar

Hoe moet zo'n kollektief er nu uit gaan zien? Het is de bedoeling van de initiatiefnemers dat de leden van de op te richten Vereniging Windenergie Groningen samen het investeringsbedrag opbrengen, en zo aandeelhouders worden. Bij 100 deelnemers zou f 500 à f 1500 per lid nodig zijn, een bedrag dat over een periode van 15 jaar terugbetaald wordt uit de opbrengsten van de molen, met een rente van bijvoorbeeld 5%. Keuze van de molen, lokatie en exploitatie worden in overleg geregeld. Daarom kiest de vereniging uit haar midden jaarlijks een bestuur dat haar belangen behartigt, administratie voert, contacten onderhoudt met de gemeente, het elektriciteitsbedrijf, etc. Een heel ander geluid dus. Tegenover de geldverslindende milieugevaarlijke centrale energievoorziening die de regering voor ogen heeft ontstaat hier, in navolging van een

lopend project in Delft, een initiatief om op kleine schaal milieuvriendelijk en economisch haalbaar energie te gaan opwekken. Zeker als de geschetste ontwikkeling van een sterk eenzijdige, nukleaire energievoorziening in Nederland doorzet zullen dit soort initiatieven hun geld dubbel en dwars waard zijn. We doen er ervaring met alternatieve energiebronnen mee op, we laten zien dat het ook nog prima werkt en geen onoplosbare problemen met zich meebrengt, wat van de eerste kerncentrale nog gezegd moet worden. De vereniging in oprichting roept dan ook belangstellende stad-groningers van harte op om mee te helpen dit plan op korte termijn van de grond te krijgen. Momenteel worden er al nieuwsbrieven uitgegeven die berichten van de vorderingen. Als u belangstelling hebt kunt u contact opnemen met de initiatiefnemers, tel. 050-114431, vragen naar Mark Geerts. En nu maar hopen dat het gaat waaien.